

...en lucifer dan?

Men grijpt graag terug op jes.14:3-20 om de “val” van satan te bewijzen. Dan vergeet men gemakshalve, dat het daar om de (toekomstige) dag van Israëls herstel gaat. Men vergeet daarbij ook, dat het om de koning van Babel gaat. Maar, net als bij de koning van Tyrus, beschouwt men de duidelijke woorden, alsof het niet om de koning maar om de satan gaat. Vooral vers 12 haalt men graag als bewijs aan, omdat de vertaling zegt:

‘Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, gij morgenster’

Men vergeet daarbij, dat volgens openb.12:9 (vgl Luc.10:8) de satan pas te dien tijde uit de hemel geworpen zal worden. Er zal welliswaar een koning van Babel zijn die op goddelijke eër aanspraak zal maken, die de koningen der volken zal knechten en hun rijken doen sidderen, maar toch zal het een mens zijn en dat is satan niet!

Bij nauwkeurig bijbelonderzoek zal bovendien blijken, dat de vertaling ‘*morgenster*’ niet erg blijkt te kloppen. Dat komt vanuit de Engelse bijbels, die ‘*lucifer*’ vertaalden en daarmee de betekenisvolle naam aan de zogenaamde lichtdrager gaven. Daarmee was de gedachte gewekt van een oorspronkelijke zondeloze satan.

Maar het woord dat er staat, betekent op alle andere plaatsen heel iets anders! Meestal komt het voor als ‘*jammeren*’ of ‘*huilen*’. Alleen in hetzelfde hoofdstuk 14 vers 31. Dan wordt er geen ‘*lucifer*’ vertaald, maar ‘*jammer*’! En dat is correct Alleen in vers 12 kiest men opeens voor ‘*lucifer*’, d.w.z. lichtdrager. Het lijkt mij, dat dat de oorspronkelijke tekst wat al teveel geweld aandoet! Vindt u niet? Een beetje teveel eer voor de duistere macht! Als men trouw aan de tekst wil zijn, zou er in vers 12 moeten staan:

‘Jammerlijke, gij zoon des dageraads.’

De naam ‘*lucifer*’ is een menselijke uitvinding, die niet in de Heilige Schrift thuis hoort.

Hoe dan ook, het zijn armzalige pogingen om de oorspronkelijke volmaaktheid van satan te bewijzen. En misschien is dat wel het beste bewijs, dat er geen onweerlegbaar bewijs is voor zijn ‘*val*’. Het zijn hoogstens vertwijfelde pogingen om duidelijke, niet mis te verstane uitspraken te weerleggen. En op zichzelf lijkt mij dat het beste bewijs, dat de duivel zondigt van het begin (1 Joh.3:8) en niet slechts een leugenaar is, maar ook de vader van de leugen!

Nadat wij nu twee ‘*bewijsplaatsen*’ verduidelijkt hebben, die men niet in verband kan brengen met satan, lijkt het mij goed om eens te kijken of er bijbelplaatsen zijn, die werkelijk over zijn oorsprong handelen.

Dan doen we er goed aan ons gewoon te houden aan de namen, die de Schrift zelf gebruikt: slang- duivel – satan. Waar zou de slang vandaan gekomen zijn? Zou daar ergens een aanduiding voor te vinden zijn? Misschien zouden we kunnen denken aan Job 26:13. Daar wordt heel duidelijk gezegd: “*Zijn hand doorboorde de snelle slang!*” In de Engelse vertaling staat: “*Zijn hand vormt de kronkelende slang!*” Welke vertaling is juist en welke vingerwijzing treffen wij hier aan? Hetzelfde woord ‘*doorboren*’ of ‘*vormen*’ verschijnt in Jes.13:8; 23:4; 26:17; 54:1 en 66:7 als ‘*weeën lijden*’. Het heeft ieder keer betrekking op de pijnen, die een geboorte begeleiden. Dit maakt bijzonder duidelijk waar het in Job 26:13 feitelijk om gaat.

In Deut.32:18 wordt hetzelfde woord vertaald met: ‘*...die u verwekt heeft*’. Ik denk, dat wij er niet ver naast zitten, als wij zeggen, dat het woord betekent: ‘*iets met weeën ten leven brengen*’. Of misschien nog duidelijker gezegd: ‘*geboortepijnen lijden om iets*’. Dat betekent, dat Job over het ontstaan van de slang heeft gezegd: ‘*Door Zijn Geest (adem) werd de hemel helder (getooid), Zijn hand leed geboorteweëën om de snelle slang*’.

U moet eens op de tegenstelling letten tussen het tooien van de hemel door Zijn Geest (adem) en het smartelijke te voorschijn brengen van de slang door Zijn hand. De Geest (adem) duidt op innige en wezenlijke betrekking. De hand houdt het werk van het hart op afstand. De hand spreekt van kracht en vaardigheid in plaats van gemeenschap en eenheid.

Vanzelfsprekend hebben de woorden van Job in de allereerste plaats betrekking op de werkelijke hemel. Maar voor niemand, die de sterren bestudeerd heeft in verband met de Heilige Schrift, kan hier de diepere zin verborgen blijven. Vaak zijn sterren symbolen van bovenaardse machten en in de oudheid heeft men de sterrenbeelden 'Draak' (Draconis) en 'Slang' (Serpent) steeds de bijbelse satan gezien. De staart van de draak sleepte een derde van de sterren des hemels mede! (Openb.12:4). Dit alles bewijst toch nog niet, dat wij hier de goddelijke schildering van satans oorsprong hebben, maar het slaat veel meer op de satan dan die plaatsen, die men er altijd met de haren bijsleept.

Bovendien is er een andere vingerwijzing, die meer zekerheid kan verschaffen! Want net als Job spreekt ook Jesaja over '... *de snelle slang*'. In Jes 27:1 staat n.l.:

'Te dien dage zal de Here met Zijn fel, groot en sterk zwaard bezoeking brengen over de Leviathan, de snelle slang, over de Leviathan, de kronkelende slang en Hij zal het monster in de zee doden' (lett.:...en wordt de draak in de zee verslagen').

Uit het hele verband blijkt duidelijk, dat dit zal plaatsvinden, als de Here komt om de bewoners der aarde, wegens hun goddeloosheid, te bestraffen (Jes.26:21). Leest u dat maar eens na! Dan zult u zien, dat het verband met Openb.12 niet te ontkennen is. Als satan daar de 'oerslang' is (Openb.20), moeten wij hem herkennen als het wezen, waarvan Mozes (in Deuteronomium), Job en Jesaja getuigen.

Niemand zal daar moeite mee hebben bij Mozes en Jesaja. Maar, omdat Job niet slechts over de slang, maar net als Jesaja over de snelle slang spreekt, moet het voor een ieder net zo duidelijk zijn! De 'snelle slang' van Job en Jesaja schijnt op het sterrebeeld Serpent te duiden. Want daar vlucht de slang – als beeld van het vertrappen der slang. De 'kronkelende slang' van Jesaja kan de Draak (Draconis) zijn, die zich door de wonderlijke sterren kronkelt.

Jesaja en het boek Openbaring spreken over satans einde. Mozes en Job spreken over zijn begin. In de hel verschijnt hij niet als 'een engel des lichts', zoals tegenwoordig zijn vermomming is, maar als slang. Job vertelt ons, waar hij vandaan kwam – met de woorden **'Hij, Wiens Geest de hemel tooide, Hij was het, Wiens hand geboortepijnen leed, toen hij (de hand) de slang vormde'**.

Het is goed om elke waarheid op zijn plaats te zetten. De oordelen over Tyrus en Babel zijn niet de juiste plaats om zicht te krijgen op de oorsprong van satan. Maar Job spreekt over het begin! Over de schepping van het heelal en hoe het daarbij toeging. God hangt de aarde op aan 'niets'! Wolken en zeeën zijn bewijzen van Zijn almacht. In elk vers vinden wij het goede en het kwade tezamen. En evenals op de aarde is God ook in de hemel de Ene en Enige, Die alles maakt! Dit gedeelte is een 'wondervol' commentaar op de grote waarheid, dat alles uit Hem is (Rom.11:36).

Wij zijn nu in staat het Woord van God beter te verstaan, hoewel vertalers de ene keer over 'maken' en de andere keer over 'vormen' of 'doorboren' spreken. De vrouw was niet het eerste wezen dat om wille van de zonde smartelijke weeën had! God leed Zelf als Eerste, toen Zijn hand de satan vormde! Zonde en smart treden gelijktijdig op!

Tegenwoordig treedt satan op als engel des lichts. En vele die de Here toebehoren, hebben dat niet in de gaten. Zij verwachten 'hoorntjes en bokkepoten' en herkennen daardoor zijn dienaren niet, die doorgaan voor dienaren der gerechtigheid en dienaren van Christus. Met hetzelfde bedrog brengt hij velen der grootste en beste knechten van God ertoe de mensen te leren, dat hij *'oorspronkelijk een engel des lichts was en zomaar uit Gods hand kon vallen!'*

Wat geweldig is het om dan de woorden van de Here zelf te beluisteren. Hij zei, tot de Joden: ***'Waarom begrijpt gij niet wat Ik zeg? Omdat gij Mijn Woord niet kunt horen. Gij hebt de duivel tot vader en wilt de begeerten van uw vader doen. Die was een mensenmoorder van den beginne en staat niet in de waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aard, want hij is een leugenaar en de vader der leugen'(Joh.8:43-44)***

Als u dit nu begrepen heeft, verliest satan in uw oog terecht zijn macht en wijst u hem van de hand met een toepasselijk: *'Ksssst, in je hok!'*

Dat lijkt mij een juiste plaats voor zo'n leugenaar!

Naar A.E.Knoch door C.van Hoeven